

ΔΥΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ MANTINEIA

Στα ριζά του Μαιναλού είναι χτισμένη η παλιά πρωτεύουσα του Μοριά, η ιστορική Τριπολίτα, τριγυρισμένη από τις εύφορες πεδιάδες της Μαντινείας και της Τεγέας. Ο επισκέπτης που φτάνει ή στα δεύτερα που βρίσκεται περαστικός στο «σταυροδρόμι» αυτό του Μοριά - οι δρόμοι από εδώ σκορπίζονται ακτινωτά και οδηγούν σ' όλη την Πελοπόννησο - διακρίνει να υψώνονται στα γύρω σιτοχώραφα κάτι φιλόδιγνα, λιτά κτίσμα-

τα, που ξεπροβάλλουν διακριτικά και είναι μοιρασμένα στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα - δεν είναι παρά οι περιστεριώνες της Τρίπολης. Οι περιστεριώνες της Τρίπολης, που στον μεγαλύτερο αριθμό τους είναι «φυτεμένοι» στην εδοχή, στα χωράφια των χωριών της Μαντινείας και της Τεγέας, όπου φυτρώνουν τα στάρια και τ' αμπέλια, στέκονται διά λεγον «σινέλες», λες και φυλάγουν τα περάσματα της πολιτείας δίπλα

από τους δρόμους που οδηγούν στο Ναύπλιο, τη Σπάρτη, την Ολυμπία.

Οι περιστεριώνες της Τρίπολης, λαϊκά αρχιτεκτονήματα χωριών στολιδία, φτιαγμένοι όμως με μεράκι και θυγαλμένοι μέσα από την ανάγκη, δεν έχουν κατασκευαστεί με σχέδιο.

Σε αναδήπτηση μου το 1978 για να καταγράψω τους περιστεριώνες της περιοχής, βρέθηκα στην περιοχή της αρχαίας Μαντινείας. Εκεί, σε απόσταση 1500 μετρών μακριά από το αρχαίο θέατρο, ένα μονοπάτι με έβγαλε μπροστά σ' έναν περιστεριώνα λιθόκτιστο, με σχήμα ορθογώνιο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο περιστεριώνας αυτός στις δύο πλευρές του έχει εντοιχισμένα αρκετά αρχιτεκτονικά μέλη μαρμάρινα. Δε χρειάζεται πολλή σκέψη, ότι ο κατασκευαστής τα δανείστηκε ίωνας από το γειτονικό ναό του Ποσειδώνα, που ανακάλυψε ο Φουέζερ κοντά στους πρόποδες του θουνού Αλπαιού.

Πιο κάτω από τον πυργοειδή αυτόν περιστεριώνα και σε απόσταση 100 μέτρων περίπου με περίμενε ένα δεύτερο λιτό κτίσμα, που χωρίζεται σε δύο πατώματα. Το κάτω μέρος λιθόκτιστο, με σφηνωμένο στη μια γωνιακή πλευρά του ένα αρχαίο αρχιτεκτονικό μέλος, ενώ το πάνω πάτωμα, πλινθόκιστο, κατέληγε σε βαθουλώματα, που ο κατασκευαστής ιδιοκτήτης είχε φτιάξει για να φωλιάζουν τα περιστέρια. Προκειται για τον τύπο του περιστεριώνα που κατατάσσεται στην κατηγορία του ενωματωμένου σε σπίτι.

Οι δύο αυτοί περιστεριώνες, που

Πυργοειδής περιστεριώνας με ενωματωμένα μορμάρινα αρχαία αρχιτεκτονικά μέλη σε γειτονικό χωριό της αρχαίας Μαντινείας.

χρονολογούνται γύρω στα χρόνια 1920-1940, αφού οι αρχαιότεροι χρονολογικά της περιοχής έχουν γίνει στα τέλη του δεύτερου μισού του περασμένου αιώνα, φέρουν τα τυπολογικά χαρακτηριστικά των αρκαδικών περιστεριών, που είναι η απούσια της διακόσμησης, η δωματική λιτότητα, τα υλικά της λειτουργικότητας και της συντηρητικότητας της μορφής που χαρακτηρίζουν καθώς την προσωπικότητα άλλωστε των κατοικών της περιοχής.

Οι λόγοι δημιουργίας τους ήσαν πολλοί. ο κυρίτερος από τους οποίους ήταν η ευκολή και οικονομική λύση της εκτροφής περιστεριών με τα οποία οι κάτοικοι της περιοχής, χωρίς πολλές φροντίδες και κόπους, συμπλήρωναν τα οικονομικά τους και εξασφάλιζαν δωρεάν τρόφη. Έτσι, η ανάγκη κατοικίας του φτερωτού συμβόλου της ευρήνης μεσολάθησε ώστε να συγκατοικούν αρχαία αρχιτεκτονικά απομεινάρια μαζί με υλικά από νεότερες λαϊκές κατασκευές δένοντας έτσι θιαματικά και ιστορικά τους. Νεοελλήνες Αρκάδες κατοικούσαν με τους μακρινούς Μαντινείας προγόνους τους.

Νίκου Γρηγοράκη

Μέλους της Ενώσεως Ελλήνων Κριτικών καὶ Ιστορικών Τέχνης

Βιβλιογραφία

ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ Ν. Περιστεριώνες της Αρκαδίας, Αθήνα, 1982.

Οι φωτογραφίες είναι του συγγραφέα και τραβήχτηκαν το 1978.

Ενωματωμένος σε απίτι περιστερίωνα, χτισμένος με συμμετοχή από αρχαία αρχιτεκτονικά μέλη δανεισμένα από τον γειτονικό χώρο της αρχαίας Μαντινείας.

Λεπτομέρεια της φωτ. 2 από τον ενωματωμένο περιστερίωνα στη Μαντινεία.

Λεπτομέρεια από τη φωτογραφία 1 του πυργοειδή περιστερίωνα στη Μαντινεία.

Λεπτομέρεια από τη φωτογραφία 1 του πυργοειδή περιστερίωνα στη Μαντινεία.